

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 25.06.1984, sp. zn. 7 Cz 16/84, ECLI:CZ:NS:1984:7.CZ.16.1984.1

Číslo: 5/1986

Právní věta: Ak súd zistí, že za jedno porušenie pracovných povinností z viacerých takýchto porušení, za ktoré bolo pracovníkovi uložené kárne opatrenie, nebolo už možné uložiť kárne opatrenie pre uplynutie lehoty uvedenej v ustanovení § 79 ods. 1 Zák. práce, potom preskúmané rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia zruší, aby sa tak umožnilo posúdiť, či vzhľadom na zostávajúce porušenie pracovnej disciplíny môže byť kárne opatrenie uložené.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 25.06.1984

Spisová značka: 7 Cz 16/84

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odpovědnost kárná, Rozhodnutí soudu

Předpisy: 65/1965 Sb. § 79
§ 81

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovateľ sa domáhal zrušenia rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia (verejného pokarhania) a uvádzal, že sa žiadneho porušenia pracovnej disciplíny nedopustil a že kárne opatrenie mu bolo uložené neprávom.

Okresný súd V Trnave po vykonaní dokazovania, najmä vypočutím účastníkov a svedkov, uznesením potvrdil toto rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia. V odôvodnení svojho uznesenia súd uviedol, že navrhovateľ v II. polroku 1982 porušoval pracovnú disciplínu, a to nielen tým, že odmietol metodické riadenie a príkazy svojho nadriadeného, ale svojich dvoch spolupracovníkov slovné urážal a vyhrážal sa im.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedeným uznesením bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Pri závažnom alebo opätovnom porušení pracovnej disciplíny možno pracovníkovi uložiť ako výchovný prostriedok niektoré z kárnych opatrení uvedených v ustanovení § 77 písm. a), d) Zák.

práce. Kárne opatrenie sa však môže uložiť len do jedného mesiaca odo dňa, keď sa o porušení pracovnej disciplíny organizácia dozvedela, a ak ide o prípady uvedené v ustanovení § 78 ods. 2 Zák. práce, tak odo dňa, keď sa o ňom dozvedel orgán jej nadriadený (§ 79 ods. 1 Zák. práce.).

Podľa ustanovenia § 7 ods. 3 nariadenia vlády ČSSR č. 54/1975 Zb. sa v rozhodnutí o kárnom opatrení musí uviesť, o aké porušenie pracovnej disciplíny ide, kedy sa stalo a aké kárne opatrenie sa ukladá.

V prejednávanej veci bolo z rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia navrhovateľovi zrejmé, že bolo uložené za porušovanie pracovnej disciplíny, ktorého sa mal dopustiť tým, že v II. polroku 1982 odmietol metodické vedenie Ing. H. M. neuznávajúc jeho odborné a pracovné schopnosti, ďalej tým, že sa svojvoľne odsťahoval zo spoločnej kancelárie do miestnosti laboratória a že o Ing. H. M. rozširoval nepravdivé údaje o jeho neschopnosti a urážal ho.

Súd považoval tieto dôvody, ktoré navrhovateľ popieral, za preukázané a vzhľadom na termín komisionálneho prejednávania sťažnosti navrhovateľa vyslovil názor, že rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia mu bolo doručené v jednomesačnej zákonnej

Súd však nezistoval, kedy k uvedenému odmietnutiu metodického vedenia, k rozširovaniu nepravdivých údajov, ako aj k urážkam došlo. Nemal sa uspokojiť s údajom, že k porušeniu pracovnej disciplíny došlo v II. polroku 1982, pretože takéto časové zistenie je z hľadiska ustanovení § 79 ods. 1 Zák. práce nedostatočné. Pochybenia sa v tejto súvislosti dopustil tým, vychádzal z dátumu komisionálneho prejednávania veci v organizácii ako právne významného pre začatie plynutia jednomesačnej lehoty. V tento deň sa totiž prejednávala sťažnosť navrhovateľa, avšak o uvedených porušeníach pracovnej disciplíny zo strany navrhovateľa sa nepochybne organizácia dozvedela už skôr. Vyplýva to z výpovede svedka Ing. H. M., ktorý uviedol, že k vytýkanému porušeniu pracovných povinností došlo v septembri a že v II. polroku 1982 vedúci odboru navrhovateľovi toto správne vytkol.

Organizácia sa totiž dozvie o porušení pracovnej disciplíny vtedy, keď sa o tom dozvie pracovník, ktorý podľa ustanovenia § 74 ods. 1 písm. g) Zák. práce je povinný vyvodzovať dôsledky z porušenia pracovných povinností (porov. k tomu napr. č. 41/1973 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, str. 254.).

Z vykonaného dokazovania vyplývalo aj to, že k presťahovaniu navrhovateľa do laboratória došlo už v marci 1982 a že sa organizácia o tom dozvedela bezprostredne po jeho presťahovaní. Nebolo síce preukázané, že toto konanie bolo navrhovateľovi aj vytýkané, nepochybne však tu nebola dodržaná uvedená jednomesačná subjektívna lehota.

Už vzhľadom na túto skutočnosť bolo treba rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia zrušiť. Ak totiž súd pri preskúmaní rozhodnutia o uložení kárneho opatrenia zistí, že za jedno z dvoch alebo viacerých porušení pracovnej povinnosti, za ktoré bolo kárne opatrenie uložené, nemožno kárne opatrenie uložiť pre uplynutie jednomesačnej lehoty, potom preskúmané rozhodnutie zruší, aby sa tak umožnilo posúdiť, či vzhľadom na zostávajúce porušenie pracovnej disciplíny možno ešte kárne opatrenie uložiť.

V prejednávanej veci súd nezistoval, kedy a komu navrhovateľ predložil svoju sťažnosť (ako to v konaní uvádzal), či kedy sa organizácia o nej dozvedela. Nakoľko podľa ustanovenia § 1 ods. 3 vyhlášky č. 150/1958 Ú. v. (Ú. l.), o vybavovaní sťažností, oznámení a podnetov pracujúcich, sa voči sťažovateľovi nesmú robiť priame a nepriame zákroky z toho dôvodu, že podal sťažnosť, bolo treba uvedené podanie navrhovateľa posudzovať aj z týchto hľadísk.

Napokon treba uviesť, že súd ponechal bez povšimnutia skutočnosť, že kárne opatrenie navrhovateľovi uložil námestník riaditeľa, hoci zo spisu nie je zrejmé, že bol na to oprávnený (pozri č. 17/1974 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovísk, str. 131).

Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci bol postupom súdu a jeho rozhodnutím poručený zákon v ustanoveniach § 6, § 120 ods. 1, § 132 a § 153 ods. 1 O. s. p. v súvislosti s ustanoveniami § 77 písm. b), § 78 ods. 1 a § 79 ods. 1 Zák. práce.